

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 30.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθιν τής οίκου; Α. ΜΕΛΑ, πλησίον του Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΙΡΩΜΗΣ

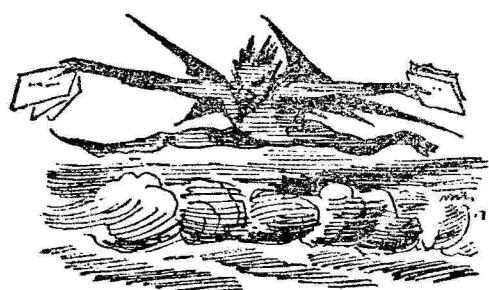
Διά τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12 προπληρωτέα καθ' Ἑξαμηνίαν.
" " Ἐξωτερικὸν Φραγ. 23 " κατ' ἔτος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 17 Αύγουστου 1875.

ΕΙΔΟΗΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐπιμυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἢ ἀνανέωσαὶ τὴν συνδρομήν των, οἱ μὴ λαμβάνοντες τακτικῶς τὸ φύλλον, καθὼς καὶ οἱ μετοικοῦντες ΚΚ. συνδρομηταὶ, ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Α σμοδαίου καίμενον παρὰ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων ὑπὸ τὴν οίκιαν τοῦ κ. Λέοντος Μελᾶ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἄν δ' Ἀσμοδαῖος ἐνόμιζεν ἔαυτὸν καταδικασμένον διὰ τοῦ συμβολαίου πρὸς τὸν ἀναγνώστας του εἰς ισόδιον γέλωτα, ήθελεν εὑρεθῆ εἰς τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην νὰ κατακρίνῃ τὸν βασιλικὸν λόγον, ώς οὐδὲν εἰπόντα καὶ περὶ τῶν ταχυδρομικῶν δελταρίων.

Τοιαύτην δύναμιν ὑποχρέωσιν οὐδέποτε ἐνέησεν ὡς ἀναλάβη,

μὴ ἔχων ἀκόμη τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, δωδεκάδα δῆλον. συντακτῶν, γραφόντων ἐναλλάξ τότε μόνον δσάκις ἔκαστος; αὐτῶν τύχη ἔχων ὅρεξιν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν λευκότητα τῶν δόδοντων του.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν οἱ κ. ἀναγνῶσται πρέπει ν' ἀρκῶνται, ὡς οἱ ἀπόστολοι, εἰς τὰ παρατιθέμενα, ἐν οἷς, δυστυχῶς, ὑπάρχουσι καὶ πολιτικὰ δελτία, ὡς ἐμφανίζεται ἐνίστε καὶ ἐπὶ ἐκλεκτῆς τραπέζης τὸ βωδινόν, δσάκις ἀρνοῦνται τὰ δίση λαγωοὺς καὶ ἡθάλασσα ἵχθυας. Παράδειγμα τούτου ἔστω αὐτὸς δ ἀναξ τοῦ συγχρόνου γέλωτος Figaro, τοῦ ὄποιου οἱ πολυπληθεῖς συντάκται, ἵνα συμπληρώσωσι τὸ κεχηνὸς τοῦ βυθμοῦ, δὲν ἥσχύνθοσαν νὰ μιάνωσιν ἐσχάτως τὰς στήλας των καταχωρίζοντες «Συμβουλὰς εἰς τὰς μητέρας» καὶ πραγματείαν περὶ «Ιδιωτικῆς φιλανθρωπίας».

Τὸπο τὴν πίεσιν δροίχες ἀνάγκης κατηντήσαμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς ζ' βουλευτικῆς συνόδου.

Τοῦτον ἡ ἀντιπολίτευσις, κατόπιν δρμαθοῦ ἐπιφυλάξων, εὗρεν ἐν συνόψει τέσσον τῆς ἀρεσκείας της, ὅστε ἔκρινεν εὔλογον ν' ἀρνηθῆ τὴν πατρότητα τῶν ἐν αὐτῷ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὄποιον μάλιστα δ "Εσπερος", ἐκήρυξε μεταχειρίσθεις τὸ κυριολεκτικὸν ἐπίθετον, ἐστερημένον τῶν πρὸς πατρότητα ἀναγκαίων προσόντων.

Μὴ ἔχοντες τὰς ἀναγκαῖας εὔκολίας, ἵνα ἔξαριθώσωμεν κατὰ πόσον ἀληθεύει δ ἰσχυρισμὸς τοῦ «Ἐσπέρου» ὀλίγα μόνον τινὰ, πασίγνωστα, θέλομεν παρατηρήσει εἰς τοὺς κατηγοροῦντας τὸν κ. Τρικούπην δ' ἔλλειψιν πρωτοτυπίας.

Οσάκις ὠριμάσῃ εἴτε σπουδαία τις ἀνακάλυψις ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, εἴτε οὖσιώδης μεταξύρρητισις, ἐν τῷ θρησκευ-

τικῷ ἢ πολιτικῷ βίῳ τῶν ἐθνῶν, πάντας τὰ σπέρματα καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνακαλύψεως ἢ τῆς μεταξὺ θυμίσεως ταύτης εὑρίσκονται: ἥδη ἐσπαρμένα εἰς τὰς διανοίας, τοὺς λόγους ἢ καὶ τὰ συγγράμματα τῶν συγχρόνων. Οἱ Νεύτων, ὁ εὐρέτης τῶν νόμων τῆς παγκοσμίου ὀλκῆς, οὐδὲν ἄλλο ἐπράξεν ἢ νὰ συναρμολογήσῃ τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων τῆς ἐποχῆς του· ἡ δογματικὴ τοῦ Ἰωάννου Οὐσσίου περιέχεται σποράδην ὀλοκληροῦ εἰς τὰς διδαχὰς καὶ τὰ βιβλία τῶν τότε ἔχθρων τῆς 'Ρώμης' τὸ Κοράνιον εἶναι ἀπλῇ περίληψις τῶν πόθων καὶ τῶν ἰδεῶν τῆς ἀραβικῆς φυλῆς κατὰ τὸν ἔκτον αἰώνα.

Οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἡρῷον νὰ κυοφορῶνται αἱ ἴδεαι τῆς κοινοθουλευτικῆς σχολῆς· τὰ δὲ συμπτώματα τῆς κυοφορίας ταύτης ἔξεδηλούντο, ὡς ἦτο ἐπόμενον, εἰς λόγους, ἀγορεύσεις, ὑπομνήματα καὶ ἄρθρα ἐφημερίδων.

Πολλοὶ ἡσαν οἱ νομίζοντες ἀναγκαίν τὴν ἀνέγερσιν σινικοῦ τείχους κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τοῦ Στέμματος, καὶ ἔκκειτος ἐνδιμίζειν εἰς τὸ ἀντιμοναρχικὸν τοῦτο οἰκοδομῆμα τὸν κατὰ μᾶλλον καὶ ἡττον ἀξεστον ἢ ἔξεσμένον λίθον του, πλείονας δὲ πάντων οἱ δπαδοὶ τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Τὴν κατάχησιν δρμως ἦ, μᾶλλον, τὸ Εὐαγγέλιον τῶν φιλελευθέρων τούτων τεκτόνων συνήρμοσεν ἀναντιρρήτως δ. κ. Τρικούπης, ἀφοῦ κατὰ τὴν δμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἀμειλίκτου «Αἴώνος», πρῶτος ἀνεκεφαλαίωσε καὶ ἔζεθεσε μετὰ δεινότητος, λογικῆς καὶ συντομίας ἐν τῷ πολυκρότῳ «Τίς πταίει», τὰς πρὸν ἀμύρους καὶ ἀκατακεύους κοινοθουλευτικὰς ἴδεας.

Εἰς ἐπικύρωσιν τῆς αἰώνιου ταύτης μαρτυρίας ἔρχεται καὶ ἡ καταδίωξις. 'Ως δὲ Οὐσσίος ἐκάπι ὑπὸ τῶν παπιστῶν, κακίτοι οὐδὲν ἄλλο ἐπράξεν ἢ ν' ἀνακεφαλαιώσῃ κίκενος μετὰ δεινότητος καὶ συντομίας, ὅσα εἶπον καὶ ἔγραψαν πλείστοι ἄλλοι ἐφημέριοι ἀποθανόντες ἀνενόχλητοι: ἐπὶ τῆς κλίνης των, οὕτω καὶ δ. κ. Τρικούπης ἐδιώχθη καὶ ἐψυλακίσθη, διότι ἀνέδειξε ζῶντα καὶ ἐπίφοβα εἰς τοὺς μοναρχικοὺς, ὅσα εἰς τὰ στόματα τῶν ἄλλων ἐφαίνοντο πρὸν ἀνάξια καταδιώξεως καὶ προσοχῆς.

'Αμερόληπποι οὗτες οὐδόλως ἀρνούμεθα διτε εἰς τὴν ἀνάδειξιν ταύτην τοῦ «Τίς πταίει» συνέτρεξεν οὐκ δλίγον δ ἀγαθὸς δαίμων τοῦ κ. Τρικούπη, δ ἐμπνεύσας εἰς τοὺς πωλητὰς ἀφωισώσεως τὴν μωρίαν τοῦ διωγμοῦ, ἀλλ' ἡ σύμπραξις αὗτη τῆς τύχης, ἀνευ τῆς ὄποιας οὐδὲν ὑφ' οὐδενὸς ἐν τῷ κάσμῳ κατωρθώθη, οὔτε τὸ γεγονός οὔτε τὰς συνεπείας αὐτοῦ δύναται νὰ μεταβάλῃ.

'Ο ἀπαθῆς ἵστορικός, δ μέλλων νὰ διηγηθῇ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν τὰ σήμερον συμβαίνοντα, θέλει ἀναγράψει εἰς τὰς δέλτους του διτε τὸ κοινοθουλευτικὸν σύστημα ἐν Ἑλλάδι ἐφείλει εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὰς δύο ταύτας ἐκδουλεύσεις: διτε διὰ μὲν τοῦ «Τίς πταίει» κατέστησεν αὐτὸς αἵρεσιν ἔχουσαν δογματικὴν ὑπόστασιν καὶ ἀξιωθεῖσαν τῆς τιμῆς νὰ καταδιωχθῇ, διὰ δὲ τὸν τελευταίου βασιλικού λόγου τὴν αἵρεσιν ταύτην κατώρθωσε ν' ἀναδείξῃ ἐπίσημον πολιτικὴν θρησκείαν τοῦ κράτους.

'Αφοῦ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον του δ ἵστορικός, σημειῶν τοὺς

δύο τούτους κυριωτάτους σταθμοὺς τῆς κοινοθουλευτικῆς ἡμῶν προσόδου, δὲν θέλουσι βεβαίως λείψει καὶ πολυπράγμονες ὑπομνηματισταὶ, οἵτινες ἐνδικτρίζοντες εἰς τὰ καθέκαστα καὶ τὰς λεπτομερεῖας, θέλουσιν ἀποδώσει τὸν δρειλόμενον ἔπαινον εἰς τὰ ἄρθρα, τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς ἀγορεύσεις, ἐξ ὧν ἔλαβε τὴν πρώτην 3λην δ. κ. Τρικούπης.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ως δὲ Δαβουλᾶς τοὺς Παρισίους ἐν 'Αμερικῇ, οὕτω ἐπιφυλαττόμεθα νὰ γράψωμεν ἀν δ Θεὸς χαρίση τῷ Ἀσμοδαίῳ ζωὴν καὶ ἀναγνώστας, «τὴν Ἀγγλίαν ἐν Ἀθήναις».

θ.

ΣΚΝΙΠΕΣ

* * *

Ἐκ τινος τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ Figaro πληροφορούμεθα, διτε δ πρῶτην πρόεδρος τῆς δημοκρατίας Θιέρος συνετήρει δαπάνη μυστικοῦ μὲν ἄλλα δημοσίου ταμείου σμήνος περιττῶν καὶ φαυλοθέων διὰ λόγους πλειονοψίας. Ἀν τοῦτο δὲν εἶναι συκοφαντία, δημάρχει, φαίνεται, καὶ ἐν Γαλλίᾳ τὸ ρωμαϊκόν.

* *

* *

Ἐν ἐπιχείρησις τοῦ Δαυρίου ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς σημεῖον, τὸν πατριωτισμόν. Φιλογενεῖς κινούμενος δ. κ. Α. Τσιγκρδός μετεχειρίσθη τὰ κεφάλαια ἡμῶν, ἵνα σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ξενικῆς ἐπεμβάσεως· οἱ δὲ προχθὲς ἀναλαβόντες τὴν διεύθυνσιν προτίθενται ἀντὶ μερίσματος νὰ προσφέρωσι κατ' ἔτος εἰς τοὺς κ. κ. μετόχους τὴν ἡθικὴν ἴκανοποίησιν διτε τὰ χρήματα αὐτῶν χρησιμεύουσιν εἰς ἐμψύχωσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.

* *

* *

Ἀγκαπῶμεν τὴν πατρίδα, θυμαζόμεν πάντας τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς θυσιαζομένους ἀπὸ τοῦ Κουρτίου μέχρι τοῦ Ἀθ. Διάκου· διπωσδήποτε ὅμως εὑρίσκομεν διπωσοῦν σκληρὸν ἐκατοντακισχίλιοι μέτοχοι νὰ μεταμορφωθῶσιν εἰς μάρτυρας, στέργοντας τὸν διὰ τῆς πείνης θάνατον ἐξ ἀκουσίου πατριωτισμοῦ.

* *

* *

Πολλοὶ ἡπόρησαν τίνι τρόπῳ συνέλευσις μετόχων ἐξέλεξε προχθὲς συμβούλιον ἐξ ἀμετόχων. Ἐφ' ὅσον γηράσκομεν τόσῳ μᾶλλον πειθόμεθα διτε ἐν πάσῃ συνέλευσει ἡ πλειονοψία δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ μόνον καρύκευμα παρασκευαζόμενον τὴν προτεραίαν κατὰ τοὺς κατόντας στερεοτύπου τινὸς μαγειρικῆς. Τὸ σφάλμα τῶν μαγείρων τῆς τελευταίας λαυριωτικῆς πλειονοψίας, δημήρξεν διτε δὲν ἔκλεισκε καὶ τὴν θύραν τοῦ μαγειρίου, καὶ